

ODVJETNICI

Ivkovic & Novak

ODVJETNICI
Alen Ivković
Sunčica Novak
Suzana Trputac

51000 RIJEKA
Užarska 28
tel. 051 315-777
fax 051 313-272

31000 OSIJEK
Sunčana ulica 9
tel. 031 212-989
fax.031 212-989

e-mail:
alen.ivkovic@pravnik.net
ivkovic@odvjetnik-hr.com

žiro račun:
HR2423600001100759236

TRGOVAČKI SUD
U SPLITU

Pravna stvar: Na posl. br.: P-428/2021

TUŽITELJ: **DIOKOM NOVI d.o.o.** u stečaju, Plano bb, Plano
OIB: 14723663506

TUŽENIK: **KERUM d.o.o. u stečaju**, Split, Zrinjsko Frankopanska 68
OIB: 74794390096, zastupan po osporavatelju tražbine
ADRIA RIJEKA d.o.o., Rijeka, Užarska 28
OIB: 07638053150
zastupan po punomoćniku Alenu Ivkoviću
odvjetniku u Rijeci, Užarska 28

PRIJEDLOG **ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE**

protiv presude Visokog trgovačkog suda
Republike Hrvatske posl. br.: 43 Pž 2798/2023-2
od 20. veljače 2024. god.

temeljem čl. 385. i 385.a Zakona o o parničnom postupku.

POSTUPAK PRED NIŽESTUPANJSKIM SUDOVIMA

I Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br.: 43 Pž – 2798/2023-2 od 20. veljače 2024. god. (u daljnjem tekstu: *Drugostupanjska presuda*) **odbijena je kao neosnovana žalba i potvrđena presuda** Trgovačkog suda u Splitu posl. br.: P-428/2021-17 od 27. travnja 2023. god. kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja na utvrđenje da je osnovano potraživanje tužitelja kao stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom KERUM d.o.o. u stečaju u iznosu od 1.126.450,92 EUR i kojom je naloženo osporavatelju ADRIA RIJEKA d.o.o. u roku od petnaest dana naknaditi tužitelju Stečajna masa iza DIOKOM NOVI d.o.o. u stečaju troškove parničnog postupka u iznosu od 128.820,76 EUR (dalje u tekstu: *Prvostupanjska presuda*).

Zajednički odvjetnički ured Alen Ivković i Sunčica Novak
Odvjetnici Alen Ivković, Sunčica Novak, Suzana Trputac
Alen Ivković OIB: 63957064080
ŽIRO-RAČUN: HR2423600001100759236

Upisano u Upisnik Zajedničkih odvjetničkih ureda Hrvatske odvjetničke komore temeljem rješenja br. ZOU-2994/2009 od 06. travnja 2009.

ČINJENICE SLUČAJA

Predmetna parnica vodila se po zahtjevu tužitelja za utvrđenje osnovanim tražbine tužitelja u iznosu od 8.487.244,43 kn temeljem Ugovora o zajmu sklopljenim 22. svibnja 2007. god. (dalje u tekstu: *Ugovor o zajmu*) kao tražbine drugog višeg isplatnog reda koju je u stečajnom postupku, koji se vodio nad stečajnim dužnikom KERUM d.o.o., osporio stečajni vjerovnik, ovdje tuženik Hypo Group d.o.o. (sada Adria Rijeka d.o.o.).

Stečajni vjerovnik ADRIA RIJEKA d.o.o. u stečajnom postupku osporio je tražbinu tužitelja smatrajući kako je ista zastarjela, ali prvenstveno i iz razloga što **tužitelj uz prijavu tražbine u stečajnom postupku NIJE DOSTAVIO DOKAZE O POSTOJANJU TRAZBINE spram stečajnog dužnika**, odnosno dokaz o izvršenju obveze po predmetnom *Ugovoru o zajmu*.

Naime, u čl. 1. *Ugovora o zajmu* jasno je ugovorena **BUDUĆA** obveza zajmodavca (ovdje tužitelja):

“zajmodavac **ĆE** dati, a zajmoprimac (stečajni dužnik) **ĆE** primiti zajam ... te, zajmodavac **ĆE** vršitu uplate zajma zajmoprimcu na njegov žiro račun....”

... dakle radi dokazivnja osnovanosti tražbine, **na tužitelju je bio teret dokaza da je pozajmljeni iznos po predmetnom *Ugovoru o zajmu* doista i isplaćen na žiro račun stečajnog dužnika ... te da tražbina postoji.**

1.1. TIJEK POSTUPKA - SADRŽAJ PRIJAVE TRAZBINE TUŽITELJA U STEČAJNOM POSTUPKU I DOKAZNI PRIJEDLOZI TUŽITELJA DO ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA

Iz sadržaja prijave tražbine tužitelja u stečajnom postupku (koji je utvrđen u toč. 32. obrazloženja *Prvostupanjske presude*) razvidno je kako tužitelj:

- uz prijavu tražbine **U STEČAJNOM POSTUPKU NIJE DOSTAVIO DOKAZ DA JE TUŽITELJ STEČAJNOM DUŽNIKU DOISTA I ISPUNIO OBVEZU IZ UGOVORA O ZAJMU ODNOSNO NIJE DOSTAVIO DOKAZ DA JE NAVODNO POZAJMLJENI IZNOS DOISTA I ISPLATIO U KORIST STEČAJNOG DUŽNIKA,**

- u tijeku parničnog **DO ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA NIJE DOSTAVIO NITI JEDAN MATERIJALNI DOKAZ NA OKOLNOST DOKAZIVANJA ODLUČNE ČINJENICE o izvršenju obveze po PREDMETNOM *Ugovoru o zajmu* (IZVOD IZ PROMETA PO RAČUNU ILI POTVRDU BANKE O ISPLATI, niti SE NA TAKAV DOKAZ POZVAO.**

Dakle, do zaključenja prethodnog postupka u ovosudnoj parnici nije postojao niti jedan materijalni dokaz iz kojeg bi se osnovano moglo zaključiti da je tužbeni zahtjev osnovan, odnosno da je tužitelj doista i izvršio svoju obvezu po *Ugovoru o zajmu* odnosno dokaz iz kojeg bi se moglo zaključiti da je tužitelj stečajnom dužniku izvršio plaćanje po *Ugovoru o zajmu*, pa da shodno tome ima imovinskopravnu tražbinu po tom osnovu. - Takav propust tužitelja u pravodobnom dokazivanju osnovanosti tužbenog zahtjeva u parničnom postupku, prvostupanjski sud otklanja **provođenjem vještačenja u kojem postupku vještačenja sam vještak od tužitelja naknadno pribavlja NOVE ISPRAVE** (potvrdu banke o isplatama i Izvod iz prometa po računu) a radi dokazivanja da je tužitelj ispunio svoju obvezu po *Ugovoru o zajmu*, i na kojim **NOVIM ISPRAVAMA suprotno odredbi čl. 299. st. 3. ZPP-a vještak temelji svoj nalaz i mišljenje**, a u konačnici prvostupanjski sud *Prvostupanjsku presudu*.

2.1. NEZAKONITOST VJEŠTAČKOG NALAZA

Dakle, u nedostatku postojanja isprava i dokaza u spisu, kao dokaza o izvršenju obveze po Ugovoru o zajmu, prvostupanjski sud pogoduje tužitelja, na način da odlučuje provoditi vještačenje, u kojem postupku vještačenja prihvaća NOVE ISPRAVE - koje na zahtjev vještaka dostavlja tužitelj NAKON ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA, i na kojim NOVIM ISPRAVAMA DOSTAVLJENIM NAKON ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA vještak iznosi svoju ocjenu o izvršenju obveze po "nekom" Ugovoru o zajmu (potvrde banke i Izvod iz prometa po računu), i na kojem vještačkom nalazu prvostupanjski sud u konačnici temelji svoju odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva (postojanju tražbine).

U tijeku postupka tužitelj nije iznoso aposlutno nikakve razloge koji bi ga SPRJEČAVALI DA ISTE ISPRAVE KOJIMA DOKAZUJE POSTOJANJE TRAŽBINE I KOJE DOSTAVLJA NA ZAHTJEV VJEŠTAKA - DOSTAVI UZ PRIJAVU TRAŽBINE ILI BAREM DO ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA; niti je postojanje takvih okolnosti utvrdio prvostupanjski sud!

... Nesporno je da je tužitelj u tužbi predložio provođenje financijskog – knjigovodstvenog vještačenja vještačenja, međutim, ponavlja se, **TUŽITELJ UZ PRIJAVU TRAŽBINE U STEČAJNOM POSTUPKU A NITI DO ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA NIJE ČAK NITI PREDLOŽIO DA SE IZVEDE DOKAZ UVIDOM U PROMET PO RAČUNIMA ILI POTVRDU BANKE O ISPLATI ZAJMA PO PREDMETNOM ZAJMU** – već je sudski vještak, pozivao tužitelja na dostavu isprava – i koje isprave je tužitelj vještaku i dostavio, kako se i navodi na stranici 3. vještačkog nalaza (**NOVE DOKAZE I ISPRAVE I TO**):

"- Ovjereni potvrda Erste & Steiermaerkische Bank d.d. o isplatama Tužitelja prema Tuženiku

- Izvadak Erste & Steiermaerkische Bank d.d. banke, broj 119/2007 za dan 23.05.2007.g. firme Diokom Novi d.o.o.

- Bruto Bilanca Tuženika za 2014.g.

- Potvrda Erste & Steiermaerkische Bank d.d. o isplati kredita broj 5103557857",

Budući da je vještak prilikom izrade Nalaza i mišljenja koristio dokumentaciju i isprave koje tužitelj nije dostavio do zaključenja prethodnog postupka, a niti se tužitelj na iste isprave u tijeku parničnog postupka pozvao ili pak predložio uvid u iste, tuženik je podnesku od 13. ožujka 2023. god. prigovarao zakonitosti provedenog vještačenja te je ujedno ukazivao na zlouporabu prava tužitelja u tijeku postupka budući da tužitelj suprotno pravilima dokazivanja u spis dostavlja dokaze koje sud uzima u obzir i na kojima temelji svoju odluku. Unatoč istaknutom prigovoru tuženika, prvostupanjski sud propust tužitelja u pravodobnom dostavljanju isprava i dokaza otklanja s pozivanjem na dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem vještačenja, te prihvaća kao valjan i zakonit vještački nalaz koji se temelji na ispravama i dokazima koje tužitelj nije dostavio do zaključenja prethodnog postupka, niti se na iste isprave uopće pozvao!

PRVOSTUPANJSKA PRESUDA

Prigovor tuženika o nezakonito provedenom postupku i nezakonito provedenom postupku vještačenja, prvostupanjski sud otklanja navodeći: *"... suprotno stavu tuženika, člankom 259. ZPP-a određena je mogućnost izvođenja i novih dokaza da bi se utvrdile okolnosti koje su važne za stvaranje mišljenja vještaka. **Ti novi dokazi određeni u članku 259. ZPP-a su oni koji nisu prethodno izvedeni** i koji se izvođe onda kada je to važno za stvaranje mišljenja sudskog vještaka. To je razumljivo jer **tužitelj prilikom predlaganja dokaza vještačenjem nije dužan znati koju će sve dokumentaciju trebati vještak da bi izradio nalaz i mišljenje**. Dakle, ono što je bitno je da je tužitelj, pravovremeno, prije zaključenja prethodnog postupka, predložio da se provede dokaz financijskim vještačenjem. **Okolnost što je sudski vještak prilikom vještačenja koristio i isprave koje prethodno tužitelj nije predložio pročitati, nije od utjecaja na ispravnost mišljenja vještaka, niti na mogućnost suda da činjenice utvrdi takvim vještačenjem** (toč. 36. Obrazloženja).*

ŽALBENI POSTUPAK

Takvo stajalište prvostupanjskog suda izraženo u *Prvostupanjskoj presudi* tuženik je po osporavatelju pobijao žalbom ukazujući kako je postupanje prvostupanjskog suda suprotnosti sa izričitim i vrlo jasnim odredbama ZPP-a kao i pravilima o teretu dokazivanja, odnosno tuženik je u žalbi ukazivao na razloge koji upućuju da je obrazloženje prvostupanjskog suda u potpunosti nejsano i proturječno, uslijed čega je **počinjena bitna povreda postupka na štetu tuženika!** - Tuženik je ujedno u žalbi ukazao kako mu je takvim postupanjem **povrijeđeno Ustavom zajamčeno pravo na pravično i pošteno suđenje u vidu Ustavom zajamčenog prava na jednakost oružja** budući da su zaobiilaženjem nedovosmislenih i izričitih odredaba parničnog postupka o pravilima dokazivanja tužitelj pogovodovan na štetu tuženika a iz kojih razloga je tuženik u odnosu na tužitelja stavljen u neravnopravan položaj. Takvo nezakonito postupanje rezultiralo je **povredom Ustavom zajamčenog prava vlasništva** OSPOREVATELJA, jer je osporavatelj (dakle ne i tuženik) obvezan na plaćanje iznimno visokih troškova parničnog postupka do kojih ne bi došlo da je prvostupanjski sud poštivao pravila parničnog postupka glede postupka dokazivanja i prekluzije iznošenja novih činjenica i dokaza nakon zaključenja prethodnog postupka.

DRUGOSTUPANJSKA PRESUDA

U obrazloženju Drugostupanjske presude, drugostupanjski sud o odlučnom žalbenom navodu o nezakonito provedenom postupku i nezakonitosti vještačkog nalaza iznosi stajalište kako su neosnovani žalbeni navodi koji se tiču nezakonito provedenog postupka, nezakonito pribavljenih isprava nakon zaključenja prethodnog postupka, odnosno nezakonito porovedenog vještačenja jer da ...***“žalitelj neosnovano smatra da su potvrda banke odnosno izvod prometa po računu na kojima je vještak temeljio svoj nalaz i mišljenje pribavljeni nezakonito, jer ih tužitelj nije dostavio do zaključenja prethodnog postupka.... jer da je u sudskoj praksi uobičajeno da sudski vještak može od stranaka zatražiti na neposredan uvid poslovne knjige i drugu poslovnu dokumentaciju na temelju koje može izvršiti svoju zadaću a koju su mu one dužne dostaviti odnosno omogućiti uvid u svoom poslovnom prostoru” odnosno kako je “prvostupanjski sud ukazao na odredbu čl. 259. ZPP-a koja omogućava i izvođenje novih dokaza da bi se utvrdile činjenice važne za stvaranje mišljenja vještaka, što prihvća i ovaj sud*** (toč. 14. Obrazloženja)

II PRETPOSTAVKE I PRAVNI OSNOV PODNOŠENJA PRIJEDLOGA

Obzirom je *Drugostupanjska presuda* zahvaćena osobito teškim povredama odredaba parničnog postupka, koje su dovele do **povrede temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom RH i Konvencijom**, a na koje tuženik do sada nije mogao isticati, jer su počinjene u drugom stupnju, i to **pravo na pristup sudu i obrazloženu sudsku odluku i pravo na pošteno suđenje**, te obzirom da je *Drugostupanjska presuda* zasnovana na odluci drugostupanjskog suda o pravnom pitanju koje je suprotno praksi Vrhovnog suda RH, odnosno na pravnom pitanju za koje ne postoji praksa revizijskog suda, pa se može očekivati odluka o pravnom pitanju koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i jednakosti svih u njegovoj primjeni, te razvoj prava kroz sudsku praksu, ...

... tuženik, u roku iz odredbe čl. 388. st. 1. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: ZPP), podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv Drugostupanjske presude sukladno odredbama

- čl. 385.a st. 2. ZPP-a, i to iz razloga što su u drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava tuženiku/osporavatelju povrijeđena temeljna ljudska prava zajamčena Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda

- čl. 385.a st. 1. ZPP-a, i to iz razloga što se može očekivati odluka o pravnim pitanjima koja su nižestupanjski sudovi razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, osobito jer je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a ujedno i praksa višeg suda o tom pravnom pitanju nije jedinstvena ili je pitanje važno za razvoj prava u sudskoj praksi.

Stajalište drugostupanjskog suda o zakonitosti provedenog postupka i provedenog vještačenja koje se temelji na materijalnoj dokumentaciji dostavljenoj u spis nakon zaključenja prethodnog postupka u izričitoj je suprotnosti sa postupovnim pravilima koja vrlo jasno i izričito određuju kako **SUD NEĆE UZETI U OBZIR isprave i dokaze preložene nakon zaključenja prethodnog postupka**, a da za takvo svoje stajalište nije iznio razumne dostatne razloge.

Dakle, tuženiku je *Drugostupanjskom presudom i* u drugostupanjskom postupku povrijeđeno temeljno ljudsko **pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu** ali i **obrazloženu sudsku odluku**, jer su u potpunosti izostali valjani dostatni i obrazloženi razlozi zbog kojih drugostupanjski sud ocjenjuje valjanim i zakonitim postupanjem prvostupanjskog suda koje je u izričitoj suprotnosti sa općim pravilima o teretu i načinu dokazivanja!

MJERODAVNO MATERIJALNO PRAVO

Odredbom čl. 259. st. 2. ZPP određeno da se **na zahtjev vještaka mogu izvoditi i novi dokazi** da bi se utvrdile okolnosti koje su važne za stvaranje mišljenja vještaka – međutim **TAKVI DOKAZI TREBAJU BITI PREDLOŽENI, A POSEBNO TREBAJU BITI PREDLOŽENI DO ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA.**

Tužitelj u tijeku postupka nije uopće predlagao izvođenjem dokaza uvidom u potvrdu banke o izvršenim plaćanjima ili pak uvidom u izvod iz prometa po računima, a niti je predlagao sa se takva dokumentacija pribavi, a obzirom da se **radi o dokumentaciji samog tužitelja, i koju dokumentaciju je u konačnici sam tužitelj dostavio na zahtjev vještaka, jasno je da ne postoje razlozi zbog kojih sam tužitelj takav dokazani prijedlog bez svoje krivnje nije mogao predložiti prije zaključenja prethodnog postupka!**

Odredbom članka 299. stavkom 1. ZPP-a, određeno je da su stranke dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznijetih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke, dok je stavkom 2. istoga članka određeno da stranke **mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka**, a prema stavku 3. toga članka, **NOVE ČINJENICE I NOVE DOKAZE KOJE SU STRANKE IZNIJELE, ODNOSNO PREDLOŽILE TIJEKOM GLAVNE RASPRAVE PROTIVNO STAVKU 2. OVOGA ČLANKA SUD NEĆE UZETI U OBZIR.**

Nesporno je da odredba čl. 259. ZPP-a daje mogućnost izvođenja i novih dokaza da bi se utvrdile okolnosti koje su važne za stvaranje mišljenja vještaka. - Međutim, jasno je da se ista odredba odnosi na **dokaze koji su predloženi a prethodno nisu izvedeni (ali takvi dokazi sukladno čl. 299. ZPP-a MORAJU biti predloženi do zaključenja prethodnog postupka da bi ih sud uzeo u obzir)**, jer bi se u suprotnom postavilo pitanje smisla i svrhe odredbe čl. 299. ZPP-a o prekluziji iznošenja dokaznih prijedloga kada ista odredba u st. 3. izričito određuje kako sud nove činjenice i dokaze koje stranke nisu iznijele odnosno predložilo tijekom glavne rasprave, sud neće uzeti u obzir!

Tuženik ukazuje kako je u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br.: Rev 2846/2015-2 od 8. svibnja 2019. god. zauzeo stajalište kako u situaciji kako vještak može radi provjerljivosti isprava koje su već dostavljene u spis – pribavljati nove dokaze (u konkretnom slučaju tečajne liste banke) koje su javno dostupne i objavljene te da takvo postupanje ne predstavlja pogodovanje stranke. Međutim u u ovom sudnom postupku – ključni dokaz o izvršenju obveze po *Ugovoru o zajmu* (potvrda banke ili izvod iz prometa po računu) kojima je tužitelj nedvojbeno raspolagao i na kojim ispravama je vještak temeljio nalaz i mišljenje – niti je dostavljen i od strane tužitelja niti je tužitelj predlagao izvođenje takvih dokaza (pribavljanjem tih isprava) do zaključenja prethodnog postupka! - Uzimanje takvih isprava u obzir kojima tužitelj nedvojbeno raspolaže (a ne dostavlja ih) do zaključenja prethodnog postupka predstavlja **POGODOVANJE ZA KORIST TUŽITELJA ODNOSNO POVREDNU NAČELA JEDNAKOSTI ORUŽJA JER SE TUŽENIK ZBOG TAKVOG NEZAKONITOG POSTUPANJA SUDA NAŠA U NERAVNOPRAVNOM POLOŽAJU U ODNOSU NA TUŽITELJA!** Budući prvostupanjski sud temeljio svoju odluku na upravo na ispravi koju je tužitelj dostavio nakon zaključenja prethodnog postupka i to suprotno odredbi čl. 299. st. 3. ZPP-a, to je počinjena apsolutno bitna povreda postupka na štetu tužitelja.

Budući da je *Drugostupanjska presuda zasnovano na stajalištima drugostupanjskog suda o pravnim pitanjima, koja su suprotna praksi revizijskog suda i samog drugostupanjskog suda*, kao i *o pravnim pitanjima o kojima ne postoji praksa revizijskog suda*, to ovrhovoditelj radi osiguranja jedinstvene primjene prava i jednakosti svih u njegovoj primjeni, radi eliminacije nezakonite *drugostupanjskog rješenja* iz pravnog poretka, te radi važnosti pitanja za ovaj spor i odluku o pravodobnosti prigovora ovršenika, postavlja i slijedeća pravna pitanja na koja se očekuje odgovor Vrhovnog suda Republike Hrvatske :

1. Može li sud pozivom na čl. 259. St. 2. ZPP, svoj zaključak o odlučnoj činjenici, postojanju pravnog odnosa ili tražbine zasnivati na nalazu i mišljenju vještaka koje je sastavljeno na temelju isprava (dokaza) koje tužitelj bez opravdanih razloga nije predložio niti dostavio kao dokaz do zaključenja prethodnog postupka, niti su suprotnoj strani dostavljene na očitovanje, već ih je sudski vještak kao nove dokaze pribavio od tužitelja tek nakon zaključenja prethodnog postupka prilikom izrade nalaza i mišljenja i koje je koristio za svoje mišljenje ?

2. Da li odredba čl. 259. st. 2. ZPP-a koja daje mogućnost da se na zahtjev vještaka izvode novi dokazi, derogira odredbu čl. 299. st. 3. ZPP-a, odnosno da li se odredba čl. 259. st. 2. ZPP-a kada govori o mogućnosti izvođenja novih dokaza, odnosi na dokaze koji su pravodobno predloženi (ali u tijeku parnice nisu izvedeni) ili ista odredba predstavlja iznimku od čl. 299. st. 3. ZPP-a odnosno da li ista odredba daje mogućnost da se izvode dokazi koje stranka nije (pravodobno) ili pak uopće predložila?

MATERIJANO PRAVO TROŠKOVI POSTUPKA

Iz nižestupanjskih presuda je vidljivo da je parnični trošak dosuđen tužitelju **na teret osporavatelja** sukladno čl. 156. St. 2. ZOP, a ne na teret tuženika kao parnične stranke.

Odredbom čl. 156. St. 1. ZPP je određeno da sud može pojedine troškove dosuditi na teret zakonskog zastupnika ili punomoćnika strane, ako su oni svojim držanjem ili krivnjom prouzrokovali određeni trošak.

U konkretnoj pravnoj stvari, osporavatelj nije niti parnična stranka, niti je zakonski zastupnik, a niti je punomoćnik stranke, niti je u tim svojstvima sudjelovao u parnici, a niti je uzrokovao određene izdatke parnične strane, pa se odluka suda o teretu troška ukazuje suprotnom ZPP-u.

Prema izričitoj odredbi čl. 154. i 156. ZPP parnični trošak se može dosuditi samo u korist parnične strane ili na teret parnične strane, obzirom ZPP ne propisuje mogućnost dosude troškova parnice nekome tko nije parnična stranka, iznimno u čl. 156. St. 2. ZPP, i to opet točno određenim sudionicima parnice, i to samo radi neosnovanog uzrokovanja nepotrebnih izdataka stranke.

Na koncu pravni odnos koji je u konkretnoj pravnoj stvari sporan, je pravni odnos tužitelja kao vjerovnika i tuženika kao dužnika, dok osporavatelj nije ni u kakvom pravnom odnosu s tužiteljem, pa niti odluka suda kojom se njegova tražbina utvrđuje po njegovoj tužbi protiv tuženika (a ne osporavatelja) ne može se odnositi na osporavatelja.

Tužitelj je propustio u stečajnom postupku sukladno odredbi čl. 257. SZ dostaviti isprave kojima dokazuje svoju tražbinu i osnovanost, slijedom čega je upravo tužitelj prouzrokovao svojom omaškom (propustom dostave isprava) i osporavanje i parnicu, pa se obrazloženje suda ("da parnice ne bi bilo da osporavatelj nije osporio tražbinu") ukazuje u potpunosti nerazumljivom i proizvoljnom.

Kao što je ranije navedeno, da je tužitelj dostavio isprave uz prijavu tražbine, kojima dokazuje prijavljenu tražbinu i njezino postojanje, osporavanje ne bi bilo, pa tako niti parnice, pa tako niti potrebe da se provodi vještačenje, slijedom čega se ne može tužiteljeva zakonska obveza iz čl. 257. SZ, i krivnja za osporavanje prebacivati na druge vjerovnike, odnosno osporavatelje.

OVO JE PARNICA RADI UTVRĐENJA TRAZBINE TUŽITELJA (a ne parnica radi dokazivanja osnovanosti osporavanja) !!! - Sve parnične radnje su uzrokovane od strane tužitelja, on je podnio tužbu, podnio ju je protiv tuženika, tužitelj nije dostavio potpunu i ispravnu prijavu tražbine, tužitelj je svojom omaškom propustio dostaviti isprave o postojanju tražbine, i sada bi osporavatelj trebao snositi troškove paničnog postupka kojeg je pokrenuo sam tužitelj, iako osporavatelj nije niti parnična strana.

Slijedom navedenog predlaže se revizijskom sudu dati odgovor na slijedeće pravno pitanje, jer je važno za odluku u sporu o troškovima postupka, te za razvoj prava kroz sudsku praksu, ali i radi osiguranja jedinstvene primjene prava i jednakosti svih u njegovoj primjeni, a za koje ne postoji praksa revizijskog suda, a postupanje višeg suda nije jedinstveno u parnicama u kojima se utvrđuje osporena tražbina, i u kojima osporavatelj ne sudjeluje kao parnična stranka, nego samo nastupa u ime i za račun dužnika :

Može li se u parnicama radi utvrđenja tražbine iz čl. 266. St. 2. SZ osporavatelja, koji u takvim parnicama nastupa u ime i za račun tuženika/dužnika, tretirati kao zakonskog zastupnika ili punomoćnika tuženika u smislu čl. 156. St. 2. Zakona o parničnom postupku i na njegov teret dosuđivati ukupne parnične troškove ?

III OSOBITO BITNE POVREDE ODREDABA PARNIČNOG POSTUPKA, KOJIMA SU TUŽENIKU POVRIJEĐENA TEMELJNA LJUDSKA PRAVA ZAJAMČENA USTAVOM REPUBLIKE HRVATSKE I EUROPSKOM KONVENCIJOM ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I TEMELJNIH SLOBODA (dalje: Konvencija)

3.1. *Drugostupanjska presuda* je u potpunosti nerazumljiva, nejasna i ne može se ispitati, rezultat je bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. St. 2. Toč. 11. ZPP, **jer NE SADRŽI razloge o odlučnim činjenicama niti drugostupanjski sud uopće obrazlaže da bi zbog čega smatra da je ispravna ocjena postupanja prvostupanjskog suda** – kada uzima u obzir isprave dostavljene po tuženiku nakon zaključenja prethodnog postupka odnosno kada ne iznosi razloge zbog čega izričite zakonske odredbe o isključenju mogućnosti korištenja novih isprava i dokaza isključuje prilikom provođenja vještačenja jer za takvu svoju odluku nižestupanjski sud nije do dostatne valjane i obrazložene razloge!

Naime, budući da tužitelj uz prijavu tražbine u stečajnom postupku pa tako niti do zaključenja prethodnog postupka nije dostavio niti jedan dokaz iz kojeg bi bilo razvidno da je obveza po *Ugovoru o zajmu* izvršena – iako je istim nedvojbeno raspolagao, to je tuženik uzdajući se na pravila o teretu dokazivanja kao i prekluziji iznošenja novih dokaznih prijedloga do zaključenja prethodnog postupka (čl. 299. st. 3. ZPP-a) ustrajao kod osporavanja tražbine tužitelja, dok se postupanjem prvostupanjskog suda i uzimanjem u obzir isprava – dokaza o izvršenju obveze po *Ugovoru zajmu* nakon zaključenja prethodnog postuka, izravno pogoduje tužitelja to je **osporavatelju povrijeđeno Ustavom zajamčeno pravo na jednakost oružja!**

Ponavlja se, da je kojim slučajem tužitelj uz prijavu tražbine u stečajnom postupku ili barem do zaključenja prethodnog postupka dostavio dokaze da je pozajmljeni iznos po *Ugovoru o zajmu* tužitelj doista i isplatio stečajnom dužniku, to tuženik tražbinu tužitelja ne bi niti osporavao. - Kada prvostupanjski sud uzima u obzir isprave koje tužitelj do zaključenja prethodnog postupka nije dostavio u sudski spis niti u tijeku postuka predložio da se izvrši uvid iste isprave, **a upravo na takvim ispravama vještak temelji svoj nalaz i mišljenje** a u konačnici prvostupanjski sud i svoju odluku to je **osporavatelju ujedno povrijeđeno i Ustavom zajamčeno pravo na pravično i pošteno suđenje**, a to posebice imajući u vidu kako nižestupanjski sudovi uopće nisu iznijeli valjane razloge zbog kojih takve nepravodobno dostavljene i isprave i dokaze (koje je tužitelj nedvojbeno mogao dostaviti već uz prijavu tražbine u stečajnom postuku) suprotno odredbi čl- 233. st. 3. ZPP-a uzima u obzir! ?

Kada je sporno da li je obveza po *Ugovoru o zajmu* izvršena odnosno kada je sporno da li je zajam isplaćen, jasno je da je **na tužitelju teret dokaza da dostavi ispravu - sa kojom nedvojbeno raspolaže (potvrda banke ili izvod iz prometa po računu) – ili se barem na istu pozove**, jer se samim financijsko-računovodstvenim vještačenjem bez postojanja takvih dokaza ili barem dokaznih prijedloga kojima se dokazuje da je plaćanje izvršeno nije niti moguće utvrditi odlučnu činjenicu da li je obveza po ugovoru isplaćena!!

Kada je obveza po ugovoru o zajmu (isplata zajma) izvršena putem transakcijskog računa, dokazivanje izvršenja obveze plaćanja po ugovoru o zajmu se ne dokazuje se provođenjem financijsko-knjigovodstvenog vještačenja već ispravama (potvrdama banke) da je transakcija doista i izvršena, pa se **nepostupanje tužitelja da pravodobno predloži sve dokaze ne može otklanjati provođenjem vještačenja i naknadnim pribavljanjem isprava – potvrdama banke i takav propust tužitelja opravdavati njegovim tobožnim neznanjem – “koju će dokumantaciju vještak trebati”**; a to posebice imajući u vidu kako tužitelja u ovosudnoj parnici zastupa kvalificirni punomoćnik – odvjetnik koji svakako ima dovoljno znanja o tome na koji način i kojim ispravama se dokazuje izvršenje obveze – isplate po Ugovoru o zajmu na žiroračun zajmoprimca!

Temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija) je **pravo na obrazloženu sudsku odluku, pravo na pristup sudu kao i na pošteno suđenje**, koje je u drugostupanjskom postupku povrijeđeno, jer drugostupanjski sud za **svoju ocjenu o prihvaćanja isprava i dokaza dostavljenih od strane tužitelja nakon zaključenja prethodnog postupka nije iznio valjane i dostatne razloge**. Naime, tuženik je ukazivao kako odredba čl. 259. st. 2. ZPP-a koja upućuje na izvođenje “*novih dokaza*” se može iznositi izključivo na dokaze koji su sukladno odredbi čl. 299. ZPP-a predloženi do zaključenja prethodnog postupka odnosno kako odredba čl. 259. st. 2. ZPP- ne isključuje odredbu čl. 299. st. 3. ZPP- a koja izričito određuje kako se nove činjenice i novi dokazi izneseni nakon zaključenja prethodnog postupka NEĆE UZETI U OBZIR, a da za suprotnu primjenu postupovnih odredbi nižestupanjski sudovi ne navode dostatne, valjane i obrazložene razloge!

Pobijana Drugostupanjska presuda sadrži očigledne povrede postupovnog i materijalnog prava koji ugrožavaju pravnu sigurnost, a što se odnosi na navođenje razloga koji su u suprotnosti sa utvrđenjima u postupku slijedom čega drugostupanjska odluka u svojoj ukupnosti je **u suprotnosti s praksom ovoga suda u vezi toga što minimalno mora sadržavati drugostupanjska odluka u obrazloženju (kao primjerice u odlukama ovog suda broj Rev 616/2021 od 2. lipnja 2021. i Rev 779/2021- od 21. rujna 2021.).**

Odredbom čl. 10. st. 1. ZPP određeno je da je **sud dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku**, to se opisano postupanje tužitelja kada naknadno u spis (nakon zaključenja prethodnog postupka) dostavlja ispravu kojom dokazuje postojanje svoje tražbine a kojom je raspolagao i prije zaključenj prethodnog postupka, predstavlja očiglednu **ZLOUPORABU PRAVA OD STRANE TUŽITELJA**, to nižestupanjski sudovi umjesto da takvu ispravu sukladno čl. 299. st. 3. ZPP-a ne uzmu u obzir, na istoj toj ispravi temelji i svoju meritornu odluku te neosnovano i nezakonito usvaja tužbeni zahtjev tužitelja.

Zakonodavac je vrlo jasno uputio na koji način i do kojeg stadija parničnog postupka stranke mogu iznositi nove činjenice i nove dokaze, a to upravo iz razloga kako bi se spriječila zlouporaba prava odnosno kako bi se do stadija zaključenja prethodnog postupka nedvojbeno i jasno moglo utvrditi kojim ispravama i na kojim dokazima stranke temelje svoje zahtjeve. **Stajalište nižestupanjskih sudova ozbiljno narušava ustaljenu sudsku praksu i pravnu sigurnost jer je nedopustivo da se nove činjenice i novi dokazi predloženi nakon zaključenja prethodnog postupka uzimaju u obzir** a to sve pod "krinkom" vještačenja – i to vještačenjem materijalne dokumentacije sa kojom suprotna strana nije bila niti upoznata niti je o postojanju iste imala ikakvih saznanja...

Tuženik je i prije pokretanja ovosudnog parničnog postupka (u stečajnom postupku) ukazivao kako NE POSTOJI DOKAZ O IZVRŠENJU OBVEZE IZ PRDMETNOG UGOVORA O ZAJMU. Ukoliko je tuženik takvim dokazima raspolagao bio je dužan takve dokaze i dostaviti u spis – do zaključenja prethodnog postupka, jer u suprotnom -upravo zbog zaštite Ustavom zajamčenog prava jednakosti oružja; a sukladno odredbi 299. st. 3. ZPP-a naknadno dostavljene isprave nižestupanjski sudovi nisu niti smjeli uzeti u obzir!

3.2. Također važno, predmetnim vještačenjem nije ničime utvrđeno da bi se novodostavljene isprave, na kojima je sudski vještak zanovao nalaz i mišljenje, na bilo koji način odnosile na predmetni ugovor o zajmu ! – nema nikakve poveznice i uzročne veze mišljenja sudskog vještaka, novodostavljenih isprava i predmetne tražbine po predmetnom ugovoru o zajmu.

Obrazloženje suda, da je tužitelj dokazao novim ispravama osnovanost prijavljen tražbine i to baš po predmetnom ugovoru o kreditu, ***jer da da tuženik ničime nije dokazao da su postojali i drugi ugovori o zajmu*** između tužitelja i dužnika, nije dostatno, jasno i razumljivo obrazloženje, već predstavlja proizvoljan zaključak bez uporišta u utvrđenim činjenicama.

Zbog toga se niti nalaz i mišljenje, niti nižestupanjske presude ne mogu ispitati, jer nemaju razloga o odlučnim činjenicama, pa je time povrijeđeno i pravo tuženika na obrazloženu sudsku odluku.

IV Slijedom navedenog ukazuje se da je prijedlog poptun, osnovan i dopušten, pa se **predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da usvoji prijedlog u cijelosti i donese rješenje kojim dopušta podnošenje revizije, te dodatno jer je Drugostupanjsa presuda zahvaćena osobito teškim povredama odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava uslijed kojih su tužitelju u drugostupanjskom postupku povrijeđena temeljna ljudska prava zajamčena Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, i to pravo na pošteno suđenje i pravo na pristup sudu te PRAVO NA OBRAZLOŽENU SUDSKU ODLUKU, a osobito radi slijedećih pravnih pitanja :**

1. MOŽE LI SUD POZIVOM NA ČL. 259. ST. 2. ZPP, SVOJ ZAKLJUČAK O ODLUČNOJ ČINJENICI, POSTOJANJU PRAVNOG ODNOSA ILI TRAŽBINE ZASNIVATI NA NALAZU I MIŠLJENJU VJEŠTAKA KOJE JE SASTAVLJENO NA TEMELJU ISPRAVA (DOKAZA) KOJE TUŽITELJ BEZ OPRAVDANIH RAZLOGA NIJE PREDLOŽIO NITI DOSTAVIO KAO DOKAZ DO ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA, NITI SU SUPROTNOJ STRANI DOSTAVLJENE NA OČITOVANJE, VEĆ IH JE SUDSKI VJEŠTAK KAO NOVE DOKAZE PRIBAVIO OD TUŽITELJA TEK NAKON ZAKLJUČENJA PRETHODNOG POSTUPKA PRILIKOM IZRADE NALAZA I MIŠLJENJA I KOJE JE KORISTIO ZA SVOJE MIŠLJENJE ?
2. DA LI ODREDBA ČL. 259. ST. 2. ZPP-A KOJA DAJE MOGUĆNOST DA SE NA ZAHTJEV VJEŠTAKA IZVODE NOVI DOKAZI, DEROGIRA ODREDBU ČL. 299. ST. 3. ZPP-A, ODNOSNO DA LI SE ODREDBA ČL. 259. ST. 2. ZPP-A KADA GOVORI O MOGUĆNOSTI IZVOĐENJA NOVIH DOKAZA, SE ODNOSI NA DOKAZE KOJI SU PRAVODOBNO PREDLOŽENI (ALI U TIJEKU PARNICE NISU IZVEDENI) ILI ISTA ODREDBA PREDSTAVLJA IZNIMKU OD ČL. 299. ST. 3. ZPP-A ODNOSNO DA LI ISTA ODREDBA DAJE MOGUĆNOST DA SE IZVODE DOKAZI KOJE STRANKA NIJE (PRAVODOBNO) ILI PAK UOPĆE PREDLOŽILA?
3. MOŽE LI SE U PARNICAMA RADI UTVRĐENJA TRAŽBINE IZ ČL. 266. ST. 2. SZ OSPORAVATELJA, KOJI U TAKVIM PARNICAMA NASTUPA U IME I ZA RAČUN TUŽENIKA/DUŽNIKA, TRETIRATI KAO ZAKONSKOG ZASTUPNIKA ILI PUNOMOĆNIKA TUŽENIKA U SMISLU ČL. 156. ST. 2. ZAKONA O PARNIČNOM POSTUPKU I NA NJEGOV TERET DOSUĐIVATI UKUPNE PARNIČNE TROŠKOVE ?

Trošak osporavatelja

sastav prijedloga	
za dpuštenje revizije	25.461,00 EUR
+ PDV 25%	6.365,25 EUR
UKUPNO:	31.826,25 EUR

sudske pristojbe	
na žalbu	1.328,00 EUR

Tuženik po osporavatelju po pun.

U Rijeci, 16. travnja 2024. god.